

Zarzuty i główne argumenty

Sąd zniekształcił i nieprawidłowo przedstawił dowody wnoszących odwołanie stwierdzając, że brak było związku przyczynowego pomiędzy bezprawnym wydaniem decyzji 2013/226⁽¹⁾ i szkodami poniesionymi przez wnoszących odwołanie (zaskarżony wyrok pkt 155-197 i w szczególności pkt 187-189).

⁽¹⁾ - Decyzja wykonawcza Rady 2013/226/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie odrzucenia wniosku dotyczącego rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczącego przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indonezji i Malezji, w zakresie, w jakim wniosek ten nałożyłby ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. 2013, L 136, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance w Bobigny w dniu 19 czerwca 2017 r. – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines S.A..

(Sprawa C-370/17)

(2017/C 283/34)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance w Bobigny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC).

Strona przeciwna: Vueling Airlines S.A..

Pytanie prejudycjalne

Czy skutek wiążący zaświadczenia E 101 wydanego zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 12a pkt 1a rozporządzenia [Rady] (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie⁽¹⁾ przez instytucję wyznaczoną przez władze państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo w dziedzinie zabezpieczenia społecznego nadal ma zastosowanie do sytuacji pracownika najemnego zostaje zachowany, pomimo że zaświadczenie E 101 zostało wydane w wyniku oszustwa lub nadużycia prawa, stwierdzonego w sposób prawomocny przez sąd państwa członkowskiego, w którym pracownik najemny świadczy lub zobowiązany jest świadczyć pracę?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy wydanie zaświadczeń E 101 stoi na przeszkodzie temu, aby osoby poszkodowane w wyniku działania pracodawcy, który jest sprawcą oszustwa otrzymały odszkodowanie a powództwo odszkodowawcze wniesione przeciwko pracodawcy nie podważało przynależności pracowników najemnych do systemu zabezpieczenia społecznego wskazanego w zaświadczeniu E 101?

⁽¹⁾ Dz.U. L 74, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 22 czerwca 2017 r. – Minister for Justice and Equality Ireland i Attorney General/Arkadiusz Piotr Lipinski

(Sprawa C-376/17)

(2017/C 283/35)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Skarżący/druga strona postępowania apelacyjnego: Minister for Justice and Equality, Ireland i Attorney General

Pozwany/wnoszący apelację: Arkadiusz Piotr Lipinski

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji gdy osoba zostaje uznana za winną i skazana przez właściwy sąd państwa członkowskiego i gdy pierwotnie wymierzona w pierwszej instancji kara ulega zmianie wskutek postępowania apelacyjnego, po czym wykonanie tej kary (w wymiarze zmienionym w wyniku apelacji) zostaje następnie zawieszona, a w dalszej kolejności wznowiona w wyniku uchylecia zawieszenia, pojęcie „rozprawy” w rozumieniu art. 4a decyzji ramowej⁽¹⁾ należy interpretować jako:
- a) odnoszące się wyłącznie do postępowania prowadzącego do stwierdzenia winy i wymierzenia kary w pierwszej instancji (zwanej dalej „karą wymierzoną w pierwszej instancji”); czy
 - b) odnoszące się do postępowania opisanego w lit. a) powyżej lub którejkolwiek z poniższych możliwości:
 - (i) dowolnego postępowania apelacyjnego w następstwie postępowania z lit. a), wskutek którego kara wymierzona w pierwszej instancji ulega zmianie (zwana dalej „zmienioną karą”);
 - (ii) postępowania prowadzącego w dalszej kolejności do zawieszenia zmienionej kary (lub jej części);
 - (iii) postępowania prowadzącego do uchylecia zawieszenia zmienionej kary (lub jej części)?
- 2) W przypadku gdyby pojęcie „rozprawy” należało interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do jakiegokolwiek postępowania apelacyjnego, prowadzącego do zmiany kary, czy brak odniesienia do okoliczności, że osoba, której dotyczy wnioski o przekazanie, została powiadomiona o rozpatrywanym postępowaniu apelacyjnym i była podczas niego reprezentowana skutkuje nieważnością europejskiego nakazu aresztowania, niezależnie od tego, że po dostarczeniu dodatkowych informacji w toku postępowania toczącego się w państwie, do którego skierowano wnioski ustalono, że zainteresowana osoba została faktycznie powiadomiona i była reprezentowana podczas postępowania?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 22 czerwca 2017 r. – Minister for Justice and Equality, The Commissioner of the Garda
Síochána/Workplace Relations Commission**

(Sprawa C-378/17)

(2017/C 283/36)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Minister for Justice and Equality, The Commissioner of the Garda Síochána

Druga strona postępowania: Workplace Relations Commission

Pytania prejudycjalne

Czy w sytuacji, gdy

- a) organ krajowy jest powołany na mocy prawa i posiada nadaną mu ogólną właściwość między innymi do zapewnienia egzekwowania prawa Unii w konkretnej dziedzinie; i